

## Arrest

nr. 219 911 van 16 april 2019  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CAMERLYNCK  
Cartonstraat 14  
8900 IEPER

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 december 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MAERTENS, die *loco* advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor verzoeker, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 13 december 2015 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 28 december 2015 om internationale bescherming. Op 14 december 2017 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben. U bent Pashtun en bent geboren in Gajana in het district Deh Bala/Haska Mena in de provincie Nangarhar, waar u uw hele leven met uw ouders en jongere broers en zus woonde. U volgde geen onderwijs en begon twee jaar voor uw vertrek als kleermaker te werken in Gajana.*

*Op een avond kwam de taliban naar het atelier van kleermaker A. Z. (...) in uw dorp, waar u werkzaam was. Het was niet de eerste keer dat ze naar het atelier kwamen. Eerder hadden ze jullie al gevraagd om de uniformen van het Afghaanse leger na te maken, wat u geweigerd had. De taliban vroeg A. Z. (...) dat u de taliban zou vervoegen. De man zei dat hij daarover niet kon beslissen aangezien hij uw vader niet was. U werd geslagen. U ging naar huis, vertelde uw moeder wat er was gebeurd en besloot niet meer terug te keren naar het atelier. In plaats daarvan ging u naar het huis van uw oom in een naburig dorp. Daar verbleef u een maand. In die maand kwam de taliban op bezoek bij uw vader, die gehandicapt was. Ze namen hem mee en lieten hem achter bij de begraafplaats van Papin, waar hij de ochtend na het nachtelijke bezoek van de taliban werd teruggevonden. Toen werd er besloten dat u het land moest verlaten.*

*U verliet uw district in de maand asad (eind juli tot eind augustus volgens onze kalender), vier maanden voor uw aankomst in België. U reisde via Iran en Turkije naar Europa. U kwam op 13 december 2015 aan in België en vroeg op 28 december 2015 asiel aan bij de Dienst vreemdelingenzaken (DVZ).*

*Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw taskara neer, de taskara van uw vader, een brief en twee verzendenveloppen.*

#### *B. Motivering*

*Na onderzoek van alle door u aangehaalde feiten en elementen aanwezig in uw administratief dossier stel ik vast dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk hebt gemaakt.*

*Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.*

*Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.*

*In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit het dorp Gajana in het district Deh Bala in de provincie Nangarhar. Uw kennis over zaken die tot uw directe leefwereld behoren en de veiligheidssituatie van uw beweerde regio van herkomst is beperkt en op sommige vlakken tegenstrijdig met de beschikbare informatie die daarover terug te vinden is.*

Het CGVS plaatst in eerste instantie vraagtekens bij uw verklaringen over uw directe leefomgeving. U verklaart dat de meeste mensen in uw dorp landbouwers waren en dat er verschillende gewassen zoals tarwe, maïs, aardappelen, uien en andere groenten werden verbouwd. Wanneer het CGVS u naar de aanwezigheid van opium vraagt, antwoordt u dat er ongeveer vier jaar geleden voor de laatste keer opium werd gezaaid, wat toen door de Amerikanen werd vernietigd. Het laatste jaar dat u daar was, werd er volgens u geen opium meer verbouwd (CGVS, p. 15-16). Uit de bijgevoegde informatie blijkt in ieder geval dat er in 2015 na lange afwezigheid opnieuw opium in het district Deh Bala werd verbouwd. Volgens schattingen ging het daarbij om 275 hectare aan opiumvelden. Uit nieuwsberichten blijkt daarnaast dat Daesh een verbod uitvaardigde op opium omwille van religieuze redenen. Daesh waarschuwde landbouwers tegen het aanplanten van opium en vernietigde zelfs opiumoogsten in het naburige district Achin in juni 2015. Het is weinig aannemelijk dat u niet op de hoogte bent dat er opium werd verbouwd kort voor uw vertrek, in het bijzonder omdat er acties van Daesh mee gepaard gingen die een grote impact hadden op het leven van de landbouwers. Hierdoor verloren ze immers aanzienlijke inkomsten.

Een ander element dat de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Deh Bala ondermijnt, zijn uw weinig eensluidende verklaringen over de scholen in uw district, die bovendien niet geheel overeenstemmen met de informatie die daarover te vinden is. Ook al verklaart u dat u geen onderwijs genoten hebt (CGVS, p. 3-4, 8, 17), toch kan er van u verwacht worden dat u enig zicht hebt op de scholen in uw onmiddellijke omgeving en de gebeurtenissen die zich daarrond hebben afgespeeld. Zo beweert u dat er geen school was in uw dorp en dat de bewoners van uw dorp daarom geen onderwijs konden volgen (CGVS, p. 16). Uit een document uit 2004 blijkt dat er in 2002 in ieder geval wel een school in Gajana was. U stelt dat er wel scholen zijn in Kam Papin, Deh Bala en Yaghiband. Over de school in Yaghiband, waar u af en toe voorbij kwam, vertelt u dat ze 4 jaar geleden volledig vernield werd en nadien niet meer geopend werd. Wanneer het CGVS u vraagt wat er in die school gebeurd is, antwoordt u eerst naast de kwestie. U vertelt dat scholen gesloten werden sinds de komst van de taliban. Leraars werden soms gedood en niemand wou de school opnieuw opstarten, zo stelt u. U beweert ook dat de taliban de scholen van Kam Papin en Deh Bala sloot. De sluiting van de school van Kam Papin situeert u 3,5 jaar geleden. Wanneer u na aandringen van het CGVS de oorspronkelijke vraag beantwoordt over de gebeurtenissen in de school van Yaghiband, blijkt dat u in ieder geval geen duidelijk zicht hebt op wat er zich daar heeft afgespeeld. U vermoedt dat de vernieling van de school in Yaghiband het werk is van de taliban, maar verder dan dat komt u niet (CGVS, p. 16-17). Het is echter niet onredelijk om van u te verwachten dat u meer gedetailleerde informatie kunt geven over een dergelijk incident, in het bijzonder omdat u de vernieling vrij kort voor uw vertrek situeert. Er werden overigens geen berichten teruggevonden dat de school van Yaghiband volledig zou zijn vernield in de jaren voorafgaand aan uw vertrek. Wat zeker is, is dat de secundaire school in Yaghiband als stembureau fungeerde bij de verkiezingen in 2014, wat veronderstelt dat het schoolgebouw niet tot een puinhoop was omgevormd. Wanneer u gevraagd wordt naar andere incidenten met betrekking tot scholen, vertelt u nogmaals dat de scholen van Yaghiband en Kam Papin waren gesloten. U voegt er zelfs aan toe dat beide scholen waren vernield en dat u niet op de hoogte bent of ze weer werden geopend. Van de andere scholen in Deh Bala hebt u geen weet, omdat die ver van uw dorp afgelegen waren (CGVS, p. 17). Uit het eerder vermelde document van 2002 en het document over de stembureaus bij de verkiezingen van 2014 blijkt dat er niet alleen een school was in Gajana, maar eveneens in de naburige dorpen Gorgorei, Mariz en Ghokt Dara. Over een vernieling van de school in Kam Papin werd er in ieder geval niets teruggevonden in de pers. Wel verschenen er nieuwberichten in januari 2015, waarin gemeld wordt dat onbekende schutters in het district Deh Bala een meisjesschool met de naam Shibli aanvielen en deels opbliezen en vervolgens schade aanrichtten in een jongensschool in de buurt. Over welke jongensschool het gaat, wordt in deze berichten niet nader verklaard. Dit is overigens niet het enige incident dat zich heeft voorgedaan met de scholen in Deh Bala. In november 2014 beval een lokaal talibanfiguur met de naam Aimal de sluiting van de scholen om op die manier de vrijlating van zijn broer Abdulkhaleq af te dwingen. De scholen in Deh Bala gingen een week later weer open nadat Aimal in een drone-aanval om het leven kwam in Gorgorei, een naburig dorp van Gajana. Wanneer het CGVS u vraagt of u weet hebt dat de taliban de scholen een week lang sloot, dan linkt u dit met de verkiezingen in 2014 maar niet met de taliban of de eerder vermelde informatie (CGVS, p. 18). U blijkt evenmin vertrouwd te zijn met de figuur van Aimal. Wanneer op het einde van het gehoor de naam Aimal wordt voorgelezen, herkent u de naam niet als de naam van een belangrijke figuur in het district, zelfs niet wanneer het CGVS u deze informatie meedeelt (CGVS, p. 30-31). Er werden geen andere berichten gevonden waaruit blijkt dat de taliban acties richtte tegen scholen of leerkrachten. Dit geldt echter wel voor Daesh. Na uw beweerde vertrek uit Afghanistan, in september 2015, verschijnt een bericht waarin melding gemaakt wordt van een algehele sluiting van de scholen in

de districten Deh Bala, Achin en Kot door Daesh. Een lokale bron meldt dat er voordien ondanks de aanwezigheid van de taliban geen problemen met het onderwijs zijn geweest in Deh Bala en de taliban veeleer positief stond tegenover het onderwijs. Dat u niet weet dat er relatief gezien geen of weinig problemen met het onderwijssysteem waren tot kort voor uw vertrek en onder de taliban, is weinig aannemelijk en doet afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Als u werkelijk tot de zomer van 2015 in het district Deh Bala hebt gewoond, mag er van u verwacht worden dat u een zicht hebt op de visies van de taliban en Daesh tegenover de scholen in uw beweerde district van herkomst en dat u hun acties in het juiste tijds kader kunt schetsen.

Over de veiligheidsincidenten en de verschillende strijdende partijen in Deh Bala zijn uw verklaringen op sommige vlakken vaag en weinig accuraat en op andere vlakken beperkt te noemen. Over de strijdende partijen in Deh Bala doet u weinig eensluidende uitspraken. U laat in de eerste plaats uitschijnen dat zowel de taliban als Daesh in dezelfde periode actief werden in Deh Bala. Zo beweert u dat de taliban 6 jaar geleden naar het district Deh Bala kwam en drie jaar geleden zichtbaar werd. U beweert dat Daesh eveneens drie jaar geleden zichtbaar werd en met die naam begon te opereren in Deh Bala. U stelt correct dat beide groeperingen sinds het presidentschap van Ashraf Ghani (d.i. sinds september 2014) actiever werden (CGVS, p. 26-27). Hoewel uw bewering correct is dat de taliban en vooral Daesh actiever werden in Nangarhar sinds 2014, is Daesh in Deh Bala echter actief beginnen te opereren onder deze noemer in 2015, terwijl de taliban al in 2013 en 2014 in het district incidenten veroorzaakte.

Daarnaast maakt u ook geen onderscheid tussen beide groeperingen. Gevraagd naar de plaatsen waar de taliban en Daesh zich bevonden, beweert u dat alleen de overheid dat weet omdat ze tegen hen vechten. U voegt daaraan toe dat de overheid na een operatie de lichamen onderzocht en hun documenten controleerde en zo kon uitmaken of het om taliban- of Daeshstrijders ging (CGVS, p. 27). In dit opzicht is het ook vermeldenswaardig te melden dat u bij de DVZ verklaarde te worden vervolgd door Daesh, maar tijdens het gehoor stelt dat het de taliban was. Wanneer het CGVS u wijst op uw verschillende verklaringen, stelt u dat dat komt doordat Daesh ook aanwezig is, ze zwarte kleren dragen, maar ze allebei (taliban en Daesh) gemaskerd zijn en je niet kan uitmaken wie wie is omdat hun gezichten bedekt zijn (CGVS, p. 26; vragenlijst CGVS, vraag 5). Wanneer u gevraagd wordt naar de strijdende partijen in het district, zegt u dat de taliban tegen de overheid vecht. Wanneer het CGVS u specifiek vraagt naar de rol van Daesh, verklaart u dat niemand kan bepalen wie talib of Daesh is, alleen op het moment dat ze dood zijn. Op de vraag of Daesh en de taliban elkaar bekwamen, antwoordt u dat u nooit gehoord hebt dat Daesh tegen de taliban heeft gevochten, enkel dat de overheid tegen hen vocht en omgekeerd (CGVS, p. 29).

Uit de beschikbare informatie blijkt dat Daesh en de taliban tussen maart en juli 2015 intens strijd leverden om de controle over Deh Bala. In juli en augustus 2015 voerde het Amerikaanse leger bovendien een ware dronecampagne tegen deze twee groeperingen, waarbij tientallen doden en gewonden onder de strijders vielen. Uit uw verklaringen blijkt dat u grotendeels onwetend bent hierover. Gevraagd naar de plaatsen waar Daesh en de taliban vochten in het district Deh Bala, vermeldt u de plaatsen Oghuz, Mariz kandao en Gorgorei, waar u incidenten veroorzaakt door de taliban met burgers situeert die zich respectievelijk 7 en 3,5 jaar geleden voordeden (CGVS, p. 27-28). Het valt trouwens op dat u de meeste incidenten die u opnoemt, zowel veiligheids- als andere incidenten zoals de door u beweerde overstroming (CGVS, p. 21), steevast 3,5 jaar geleden situeert, wat overeenkomt met begin 2014.

Wanneer naar uw kennis van andere incidenten gepeild wordt, beweert u dat u alles al verteld hebt. Vervolgens gevraagd naar drone-aanvallen, beweert u zich alleen het bombardement in Oghuz te herinneren en een bombardement in Achin na uw vertrek uit Afghanistan. Het is echter weinig waarschijnlijk dat als u tot de maand asad (eind juli tot eind augustus volgens onze kalender) in het district Deh Bala bent gebleven zonder dat u iets vernomen zou hebben over de vele drone-aanvallen die plaatsvonden in juni en juli. En dit zowel op dichterbij als verder afgelegen plaatsen bij Gajana, zoals Haroon Baba, Gorgorei en Oghuz. In november 2014 was de eerder vermelde Aimal al in een drone-aanval gedood. In juli 2015 vonden er in Haroon Baba en Gorgorei aanvallen plaats op strijders. In diezelfde maand vond er een droneaanval plaats nabij Oghuz waarin een talibancommandant met de naam Qari Rafiq om het leven kwam. Wanneer het CGVS de naam Qari Rafiq op het einde van het gehoor ter sprake brengt, herkent u zijn naam niet, ook niet wanneer het CGVS u informeert dat dit een leidersfiguur was. In tegenstelling tot uw onwetendheid over de gebeurtenissen vlak voor uw vertrek uit Deh Bala, bent u bijzonder goed geïnformeerd over een Amerikaanse aanslag die 7 jaar geleden plaatsvond op een huwelijksfeest in Oghuz. U vermeldt niet alleen het dodentol, maar ook het bezoek van de president dat erop volgde en het precieze bedrag van de schadevergoeding aan de slachtoffers.

Het is weinig waarschijnlijk dat u zich de eerder vermelde en recente drone-aanvallen in de onmiddellijke omgeving van Gajana niet zou herinneren of er nooit iets over gehoord zou hebben, maar wel informatie kunt geven over een bomaanval van vele jaren geleden in een verder afgelegen dorp. Dit laatste laat door de uitgebreidheid en mate van detail dan ook een ingestudeerde indruk na. Hoe dan ook, de lacunes in uw kennis van de veiligheidsincidenten in Deh Bala ondergraven in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw bewering dat u tot eind juli 2015 in het district Deh Bala hebt verbleven.

Uw facebookprofiel S. Z. (...), waarvan u tijdens het gehoor melding maakt (CGVS, p. 4), tast uw geloofwaardigheid verder aan. Uw activiteiten op facebook, meer bepaald uw vele posts, commentaren en likes van nieuwspagina's doen twijfels rijzen over uw beweerd analfabetisme en scholingsgraad (Verklaring DVZ, punt 11; CGVS, p. 3-4, 8, 17). Het profiel vermeldt eveneens dat u in Jalalabad woont. Wanneer het CGVS u een afdruk van uw facebookprofiel toont en u confronteert met deze vaststelling, beweert u dat een vriend het facebookprofiel voor u heeft aangemaakt en dat de naam van uw beweerde dorp van herkomst niet kon worden geregistreerd (CGVS, p. 31). Dit is overigens niet correct. Het is ook mogelijk om plaatsnamen in te voeren die niet als suggestie door Facebook worden voorgesteld.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Deh Bala gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Deh Bala heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u ter ondersteuning van uw asielaanvraag neerlegde, wijzigen niets aan deze beoordeling. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie toegevoegd werd aan het administratieve dossier, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Ook de door u neergelegde brief en taskara kunnen vervalst zijn en hebben bijgevolg weinig bewijswaarde. Deze taskara is volgens uw verklaringen niet eens uw oorspronkelijke identiteitsdocument. Uw originele taskara beweert u onderweg naar Europa in Iran te zijn kwijtgespeeld. Uw vader bezorgde u per post een andere taskara, die opgemaakt werd op 26/12/1394, wat overeenkomt met 16 maart 2016 (CGVS, p. 5).

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is

daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 3 juli 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U reageert hierop dat u tot uw vertrek gewoond hebt in Gajana (CGVS, p. 31).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie die geraadpleegd werd en waarnaar verwezen wordt in deze beslissing, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

### 2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Hij onderbouwt het middel als volgt:

*"1. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker niet afkomstig kan zijn uit Gajana in het district Deh Bala in de provincie Nangarhar, omdat zijn kennis over de directe leefwereld en de veiligheidssituatie in deze regio beperkt zou zijn.*

*Zo wordt er gesteld dat verzoeker niet op de hoogte is van het feit dat er in deze regio in 2015 opnieuw opium verbouwd werd.*

*Verzoeker is echter in de loop van de maand juli 2015 uit Afghanistan vertrokken. Poppies worden in de herfst gezaaid om dan het volgende voorjaar, als de temperatuur opnieuw stijgt, te ontkiemen. Als er dus in 2015 opnieuw opium verbouwd werd, kon verzoeker dit nog niet weten, aangezien dit na zijn vertrek moet gebeurd zijn.*

*Verzoeker heeft verklaard (gehoor CGVS, blz. 16) :*

*V. : Dus juist voor u vertrok waren er geen poppy's meer ?*

*A. : Nee, toen ik daar was, heeft niemand het gezaaid, want het laatste jaar heeft niemand het nog gezaaid.*

*Dit stemt met de waarheid overeen, want verzoeker was reeds vertrokken toen er opnieuw poppies gezaaid werden.*

*2. De bestreden beslissing stelt verder dat verzoeker weinig kan verklaren m.b.t. de scholen in zijn district.*

*Vooreerst zij erop gewezen dat verzoeker, zoals hij meermaals verklaard heeft (gehoor CGVS, blz. 3 en 8) nooit naar school geweest is, zodat hij weinig onmiddellijke praktische kennis heeft van het scholensysteem.*

*Op de vraag m.b.t. een eventuele school in zijn dorp, heeft verzoeker verklaard (gehoor CGVS, blz. 16) :*

*V. : Is er een school in uw dorp ?*

*A. : Nee, er is geen in mijn dorp, want die is ook ver van ons, niemand kan studeren in mijn dorp.*

*Als er dan in de bestreden beslissing (blz. 2, midden) gesteld wordt dat er uit een document uit 2004 blijkt dat er in 2002 een school in Gajana was, is dit best mogelijk, maar dit is helemaal niet in tegenstrijd met de verklaringen van verzoeker, die spreekt over de periode die hij bewust beleefd heeft, dus ongeveer de jaren 2004 tot 2015, en in die periode was er geen school in Gajana.*

*3. Het is een feit dat verzoeker niet steeds het onderscheid weet te maken tussen de taliban en daesh. Doch voor Afghanen die wonen in een gebied waar deze beide groeperingen aanwezig zijn, is dit ook niet eenvoudig.*

*Het is een feit dat deze militanten veelal gemaskerd zijn en zwarte kleren dragen. Voor de gewone bevolking is het - in tegenstelling tot het leger of tot bepaalde overheidsdiensten die veel nauwer bij de strijd tegen deze groeperingen betrokken zijn - vaak onduidelijk of het om de taliban gaat dan wel om daesh. Verzoeker was nog jong toen hij uit Afghanistan vertrok, en het is dan ook erg begrijpelijk dat hij niet steeds het onderscheid wist te maken.*

*4. M.b.t. zijn facebook-profiel heeft verzoeker verklaard (gehoor CGVS blz. 31) dat een vriend zijn facebook-account heeft aangemaakt. Verzoeker wist weinig over de moderne communicatie en sociale media af, en het is dan helemaal niet ongeloofwaardig dat een vriend zijn facebook-account heeft aangemaakt en melding gemaakt heeft van Jalalabad.*

*5. Het C.G.V.S. legt een verslag voor (COI Focus, Afghanistan, Corruptie en Documentenfraude). Uit dit verslag blijkt dat de corruptie welig tiert in Afghanistan en dat het vaak voorkomt dat (ver)vals(t)e documenten opgesteld en gebruikt worden.*

*Het feit dat het in Afghanistan niet zo moeilijk lijkt te zijn om aan valse of vervalste documenten te raken, is wellicht juist, doch dit mag zeker niet tegen verzoeker aangewend worden. Indien verzoeker beschuldigd wordt van het voorleggen van valse of vervalste documenten, dient het C.G.V.S. duidelijk te zeggen om welke documenten het gaat, en hoe er vastgesteld werd dat dit/deze document(en) vervalst werd(en). Het kan niet dat verzoeker het slachtoffer zou zijn van het feit dat er in zijn land vaak valse of vervalste documenten opgesteld en aangewend worden.*

6. *M.b.t. de subsidiaire bescherming die aan verzoeker zou kunnen verleend worden, vermeldt de bestreden beslissing dat er onvoldoende aangetoond wordt in welke regio van Afghanistan hij verbleef voordat hij uit het land vertrok.*

*Verzoeker blijft erbij dat hij, totdat hij uit Afghanistan vertrok, steeds gewoond heeft in Gajana in het district Deh Bala/Haska Mena in de provincie Nangarhar, waar hij de laatste jaren werkte in een kleermakersatelier.*

*Verzoeker is van mening dat zijn afkomst en zijn vroegere verblijfplaats in Afghanistan voldoende aangetoond zijn, en dat hij dan ook, ondergeschikt, recht heeft op subsidiaire bescherming."*

## 2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

## 2.3. Beoordeling

### 2.3.1. Bevoegdheid

2.3.1.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

### 2.3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de

hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

### 2.3.3. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij afkomstig is uit het dorp Gajana in het district Deh Bala van de provincie Nangarhar (Afghanistan) en dat hij daar de Taliban vreest die hem wil rekruteren.

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat hij niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Gajana in het district Deh Bala in de provincie Nangarhar daar (i) er vraagtekens worden geplaatst bij zijn verklaringen over zijn directe leefomgeving, (ii) zijn verklaringen over de scholen in zijn district weinig eensluidend zijn en bovendien niet geheel overeenstemmen met de informatie die daarover te vinden is, (iii) zijn verklaringen over de veiligheidsincidenten en de verschillende strijdende partijen in Deh Bala op sommige vlakken vaag en weinig accuraat en op andere vlakken beperkt te noemen zijn, (iv) zijn “Facebook”-profiel zijn geloofwaardigheid verder aantast en (v) de documenten die hij ter ondersteuning van zijn asielaanvraag neerlegde niets aan deze beoordeling wijzigen. De commissaris-generaal oordeelt dat gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde regio van herkomst in Afghanistan, er evenmin enig geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Vooreerst treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze vraagtekens plaatst bij verzoekers verklaringen over zijn directe leefomgeving. In de bestreden beslissing wordt dit als volgt toegelicht:

*“U verklaart dat de meeste mensen in uw dorp landbouwers waren en dat er verschillende gewassen zoals tarwe, maïs, aardappelen, uien en andere groenten werden verbouwd. Wanneer het CGVS u naar de aanwezigheid van opium vraagt, antwoordt u dat er ongeveer vier jaar geleden voor de laatste keer opium werd gezaaid, wat toen door de Amerikanen werd vernietigd. Het laatste jaar dat u daar was, werd er volgens u geen opium meer verbouwd (CGVS, p. 15-16). Uit de bijgevoegde informatie blijkt in*

*ieder geval dat er in 2015 na lange afwezigheid opnieuw opium in het district Deh Bala werd verbouwd. Volgens schattingen ging het daarbij om 275 hectare aan opiumvelden. Uit nieuwsberichten blijkt daarnaast dat Daesh een verbod uitvaardigde op opium omwille van religieuze redenen. Daesh waarschuwde landbouwers tegen het aanplanten van opium en vernietigde zelfs opiumoogsten in het naburige district Achin in juni 2015. Het is weinig aannemelijk dat u niet op de hoogte bent dat er opium werd verbouwd kort voor uw vertrek, in het bijzonder omdat er acties van Daesh mee gepaard gingen die een grote impact hadden op het leven van de landbouwers. Hierdoor verloren ze immers aanzienlijke inkomsten."*

Verzoeker werpt hiertegen op dat hij in de loop van de maand juli 2015 uit Afghanistan vertrokken is en dat "poppies" in de herfst gezaaid worden om dan het volgende voorjaar te ontkiemen. Hij stelt dat hieruit volgt dat als er in 2015 opnieuw opium verbouwd werd, hij dit niet kon weten aangezien dat na zijn vertrek gebeurd moest zijn. Verzoeker brengt evenwel geen enkel begin van bewijs aan van zijn bewering dat "poppies" in de herfst gezaaid worden om dan het volgende voorjaar te ontkiemen. Bovendien klemmt deze bewering met een persbericht waaruit blijkt dat Daesh in het district Achin in juni 2015 opiumoogsten vernietigde (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 14, map met 'landeninformatie, document nr. 1).

Voorts stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden vast dat verzoekers verklaringen over de scholen in zijn district weinig eensluidend zijn en bovendien niet geheel overeenstemmen met de informatie die daarover te vinden is. Wat dit betreft kan worden verwezen naar de volgende motieven van de bestreden beslissing:

*"Ook al verklaart u dat u geen onderwijs genoten hebt (CGVS, p. 3-4, 8, 17), toch kan er van u verwacht worden dat u enig zicht hebt op de scholen in uw onmiddellijke omgeving en de gebeurtenissen die zich daarrond hebben afgespeeld. (...). U stelt dat er wel scholen zijn in Kam Papin, Deh Bala en Yaghiband. Over de school in Yaghiband, waar u af en toe voorbij kwam, vertelt u dat ze 4 jaar geleden volledig vernield werd en nadien niet meer geopend werd. Wanneer het CGVS u vraagt wat er in die school gebeurd is, antwoordt u eerst naast de kwestie. U vertelt dat scholen gesloten werden sinds de komst van de taliban. Leraars werden soms gedood en niemand wou de school opnieuw opstarten, zo stelt u. U beweert ook dat de taliban de scholen van Kam Papin en Deh Bala sloot. De sluiting van de school van Kam Papin situeert u 3,5 jaar geleden. Wanneer u na aandringen van het CGVS de oorspronkelijke vraag beantwoordt over de gebeurtenissen in de school van Yaghiband, blijkt dat u in ieder geval geen duidelijk zicht hebt op wat er zich daar heeft afgespeeld. U vermoedt dat de vernieling van de school in Yaghiband het werk is van de taliban, maar verder dan dat komt u niet (CGVS, p. 16-17). Het is echter niet onredelijk om van u te verwachten dat u meer gedetailleerde informatie kunt geven over een dergelijk incident, in het bijzonder omdat u de vernieling vrij kort voor uw vertrek situeert. Er werden overigens geen berichten teruggevonden dat de school van Yaghiband volledig zou zijn vernield in de jaren voorafgaand aan uw vertrek. Wat zeker is, is dat de secundaire school in Yaghiband als stembureau fungeerde bij de verkiezingen in 2014, wat veronderstelt dat het schoolgebouw niet tot een puinhoop was omgevormd. Wanneer u gevraagd wordt naar andere incidenten met betrekking tot scholen, vertelt u nogmaals dat de scholen van Yaghiband en Kam Papin waren gesloten. U voegt er zelfs aan toe dat beide scholen waren vernield en dat u niet op de hoogte bent of ze weer werden geopend. Van de andere scholen in Deh Bala hebt u geen weet, omdat die ver van uw dorp afgelegen waren (CGVS, p. 17). Uit het eerder vermelde document van 2002 en het document over de stembureaus bij de verkiezingen van 2014 blijkt dat er niet alleen een school was in Gajana, maar eveneens in de naburige dorpen Gorgorei, Mariz en Ghokt Dara. Over een vernieling van de school in Kam Papin werd er in ieder geval niets teruggevonden in de pers. Wel verschenen er nieuwberichten in januari 2015, waarin gemeld wordt dat onbekende schutters in het district Deh Bala een meisjesschool met de naam Shibli aanvielen en deels opbliezen en vervolgens schade aanrichtten in een jongensschool in de buurt. Over welke jongensschool het gaat, wordt in deze berichten niet nader verklaard. Dit is overigens niet het enige incident dat zich heeft voorgedaan met de scholen in Deh Bala. In november 2014 beval een lokaal talibanfiguur met de naam Aimal de sluiting van de scholen om op die manier de vrijlating van zijn broer Abdulkhaleq af te dwingen. De scholen in Deh Bala gingen een week later weer open nadat Aimal in een drone-aanval om het leven kwam in Gorgorei, een naburig dorp van Gajana. Wanneer het CGVS u vraagt of u weet hebt dat de taliban de scholen een week lang sloot, dan linkt u dit met de verkiezingen in 2014 maar niet met de taliban of de eerder vermelde informatie (CGVS, p. 18). U blijkt evenmin vertrouwd te zijn met de figuur van Aimal. Wanneer op het einde van het gehoor de naam Aimal wordt voorgelezen, herkent u de naam niet als de naam van een belangrijke figuur in het district, zelfs niet wanneer het CGVS u deze informatie meedeelt (CGVS, p. 30-31). Er werden geen andere berichten gevonden waaruit blijkt dat de taliban acties richtte tegen scholen of leerkrachten. Dit geldt echter wel voor Daesh. Na uw beweerde vertrek uit Afghanistan, in september*

*2015, verschijnt een bericht waarin melding gemaakt wordt van een algehele sluiting van de scholen in de districten Deh Bala, Achin en Kot door Daesh. Een lokale bron meldt dat er voordien ondanks de aanwezigheid van de taliban geen problemen met het onderwijs zijn geweest in Deh Bala en de taliban veeleer positief stond tegenover het onderwijs. Dat u niet weet dat er relatief gezien geen of weinig problemen met het onderwijssysteem waren tot kort voor uw vertrek en onder de taliban, is weinig aannemelijk en doet afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Als u werkelijk tot de zomer van 2015 in het district Deh Bala hebt gewoond, mag er van u verwacht worden dat u een zicht hebt op de visies van de taliban en Daesh tegenover de scholen in uw beweerde district van herkomst en dat u hun acties in het juiste tijds kader kunt schetsen."*

Waar verzoeker erop wijst dat hij nooit naar school geweest is, wordt er op gewezen dat uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat hiermee rekening werd gehouden en dat wordt gesteld dat van hem, ondanks dit gegeven, kan worden verwacht dat hij enig zicht heeft op de scholen in zijn onmiddellijke omgeving en de gebeurtenissen die zich daarrond hebben afgespeeld. Verzoeker toont niet aan dat het onredelijk is om dit van hem te verwachten. Aldus slaagt verzoeker er niet in de voorgaande motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Ten overvloede kan er nog op worden gewezen dat verzoekers activiteiten op Facebook, en meer bepaald zijn vele "posts", commentaren en "likes" van nieuwspagina's, ernstige twijfels doen rijzen over zijn voorgehouden scholingsgraad.

Daarbij komt dat verzoekers verklaringen over de veiligheidsincidenten en de verschillende strijdende partijen in Deh Bala op sommige vlakken vaag en weinig accuraat en op andere vlakken beperkt zijn. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:

*"Over de strijdende partijen in Deh Bala doet u weinig eensluidende uitspraken. U laat in de eerste plaats uitschijnen dat zowel de taliban als Daesh in dezelfde periode actief werden in Deh Bala. Zo beweert u dat de taliban 6 jaar geleden naar het district Deh Bala kwam en drie jaar geleden zichtbaar werd. U beweert dat Daesh eveneens drie jaar geleden zichtbaar werd en met die naam begon te opereren in Deh Bala. U stelt correct dat beide groeperingen sinds het presidentschap van Ashraf Ghani (d.i. sinds september 2014) actiever werden (CGVS, p. 26-27). Hoewel uw bewering correct is dat de taliban en vooral Daesh actiever werden in Nangarhar sinds 2014, is Daesh in Deh Bala echter actief beginnen te opereren onder deze noemer in 2015, terwijl de taliban al in 2013 en 2014 in het district incidenten veroorzaakte.*

*Daarnaast maakt u ook geen onderscheid tussen beide groeperingen. Gevraagd naar de plaatsen waar de taliban en Daesh zich bevonden, beweert u dat alleen de overheid dat weet omdat ze tegen hen vechten. U voegt daaraan toe dat de overheid na een operatie de lichamen onderzocht en hun documenten controleerde en zo kon uitmaken of het om taliban- of Daeshstrijders ging (CGVS, p. 27). In dit opzicht is het ook vermeldenswaardig te melden dat u bij de DVZ verklaarde te worden vervolgd door Daesh, maar tijdens het gehoor stelt dat het de taliban was. Wanneer het CGVS u wijst op uw verschillende verklaringen, stelt u dat dat komt doordat Daesh ook aanwezig is, ze zwarte kleren dragen, maar ze allebei (taliban en Daesh) gemaskerd zijn en je niet kan uitmaken wie wie is omdat hun gezichten bedekt zijn (CGVS, p. 26; vragenlijst CGVS, vraag 5). Wanneer u gevraagd wordt naar de strijdende partijen in het district, zegt u dat de taliban tegen de overheid vecht. Wanneer het CGVS u specifiek vraagt naar de rol van Daesh, verklaart u dat niemand kan bepalen wie talib of Daesh is, alleen op het moment dat ze dood zijn. Op de vraag of Daesh en de taliban elkaar bekwamen, antwoordt u dat u nooit gehoord hebt dat Daesh tegen de taliban heeft gevochten, enkel dat de overheid tegen hen vocht en omgekeerd (CGVS, p. 29).*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat Daesh en de taliban tussen maart en juli 2015 intens strijd leverden om de controle over Deh Bala. In juli en augustus 2015 voerde het Amerikaanse leger bovendien een ware dronecampagne tegen deze twee groeperingen, waarbij tientallen doden en gewonden onder de strijders vielen. Uit uw verklaringen blijkt dat u grotendeels onwetend bent hierover. Gevraagd naar de plaatsen waar Daesh en de taliban vochten in het district Deh Bala, vermeldt u de plaatsen Oghuz, Mariz kandao en Gorgorei, waar u incidenten veroorzaakt door de taliban met burgers situeert die zich respectievelijk 7 en 3,5 jaar geleden voordeden (CGVS, p. 27-28). Het valt trouwens op dat u de meeste incidenten die u opnoemt, zowel veiligheids- als andere incidenten zoals de door u beweerde overstroming (CGVS, p. 21), steevast 3,5 jaar geleden situeert, wat overeenkomt met begin 2014.*

*Wanneer naar uw kennis van andere incidenten gepeild wordt, beweert u dat u alles al verteld hebt. Vervolgens gevraagd naar drone-aanvallen, beweert u zich alleen het bombardement in Oghuz te herinneren en een bombardement in Achin na uw vertrek uit Afghanistan. Het is echter weinig waarschijnlijk dat als u tot de maand asad (eind juli tot eind augustus volgens onze kalender) in het district Deh Bala bent gebleven zonder dat u iets vernomen zou hebben over de vele drone-aanvallen*

*die plaatsvonden in juni en juli. En dit zowel op dichterbij als verder afgelegen plaatsen bij Gajana, zoals Haroon Baba, Gorgorei en Oghuz. In november 2014 was de eerder vermelde Aimal al in een drone-aanval gedood. In juli 2015 vonden er in Haroon Baba en Gorgorei aanvallen plaats op strijders. In diezelfde maand vond er een droneaanval plaats nabij Oghuz waarin een talibancommandant met de naam Qari Rafiq om het leven kwam. Wanneer het CGVS de naam Qari Rafiq op het einde van het gehoor ter sprake brengt, herkent u zijn naam niet, ook niet wanneer het CGVS u informeert dat dit een leidersfiguur was. In tegenstelling tot uw onwetendheid over de gebeurtenissen vlak voor uw vertrek uit Deh Bala, bent u bijzonder goed geïnformeerd over een Amerikaanse aanslag die 7 jaar geleden plaatsvond op een huwelijksfeest in Oghuz. U vermeldt niet alleen het dodentol, maar ook het bezoek van de president dat erop volgde en het precieze bedrag van de schadevergoeding aan de slachtoffers. Het is weinig waarschijnlijk dat u zich de eerder vermelde en recente drone-aanvallen in de onmiddellijke omgeving van Gajana niet zou herinneren of er nooit iets over gehoord zou hebben, maar wel informatie kunt geven over een bomaanval van vele jaren geleden in een verder afgelegen dorp. Dit laatste laat door de uitgebreidheid en mate van detail dan ook een ingestudeerde indruk na. Hoe dan ook, de lacunes in uw kennis van de veiligheidsincidenten in Deh Bala ondergraven in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw bewering dat u tot eind juli 2015 in het district Deh Bala hebt verbleven.”*

Verzoeker erkent dat hij niet steeds het onderscheid weet te maken tussen de Taliban en Daesh, doch stelt dat dit voor Afghanen die in een gebied wonen waar deze beide groeperingen aanwezig zijn niet eenvoudig is. Hij herhaalt dat deze militanten veelal gemaskerd zijn en zwarte kleren dragen en dat het voor de gewone bevolking vaak onduidelijk is of het om de Taliban gaat, dan wel om Daesh, en voegt er nog aan toe dat hij nog jong was toen hij uit Afghanistan vertrok. De Raad is evenwel van oordeel dat van iemand die zeventien jaar in Afghanistan heeft verbleven, redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij het verschil kent tussen de verschillende groeperingen die zijn regio controleren, gezien dergelijke informatie omwille van veiligheidsredenen cruciaal is. Door zich in het verzoekschrift te beperken tot het louter vergoelijken van de vage en beperkte verklaringen die hij over de verschillende strijdende partijen in het district Deh Bala aflegde, slaagt verzoeker er dan ook niet in de motieven van de bestreden beslissing hierover, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen. Voorts laat verzoeker de motivering in de bestreden beslissing over de lacunes in zijn kennis van de recente veiligheidsincidenten in Deh Bala volledig ongemoeid. Daarbij wordt er nog op gewezen dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Gajana in het district Deh Bala in de provincie Nangarhar.

Ten slotte wordt er in de bestreden beslissing nog op gewezen dat verzoekers geloofwaardigheid verder wordt aangetast door zijn “Facebook”-profiel. De commissaris-generaal maakt hierbij in de bestreden beslissing de volgende overwegingen:

*“Uw activiteiten op facebook, meer bepaald uw vele posts, commentaren en likes van nieuwspagina's doen twijfels rijzen over uw beweerd analfabetisme en scholingsgraad (Verklaring DVZ, punt 11; CGVS, p. 3-4, 8, 17). Het profiel vermeldt eveneens dat u in Jalalabad woont. Wanneer het CGVS u een afdruk van uw facebookprofiel toont en u confronteert met deze vaststelling, beweert u dat een vriend het facebookprofiel voor u heeft aangemaakt en dat de naam van uw beweerde dorp van herkomst niet kon worden geregistreerd (CGVS, p. 31). Dit is overigens niet correct. Het is ook mogelijk om plaatsnamen in te voeren die niet als suggestie door Facebook worden voorgesteld.”*

Waar verzoeker stelt dat hij weinig afwist over de moderne communicatie en sociale media en dat het dan ook helemaal niet ongeloofwaardig is dat een vriend zijn “Facebook”-account heeft aangemaakt en melding gemaakt heeft van Jalalabad, beperkt hij zich tot een herhaling van zijn verklaringen op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, zonder evenwel de concrete motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten of te weerleggen. Deze verklaringen kunnen bezwaarlijk ernstig worden genomen en kunnen geenszins verklaren waarom hij op zijn “Facebook”-profiel vermeldt dat hij in Jalalabad woont, temeer nu hij niet betwist dat het ook mogelijk is om plaatsnamen in te voeren die niet als suggestie door “Facebook” worden voorgesteld.

De documenten die zijn opgenomen in het administratief dossier (adm. doss., stuk 13, map met ‘documenten’) kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De commissaris-generaal motiveert in de bestreden beslissing als volgt over de door verzoeker neergelegde documenten:

*“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie toegevoegd werd aan het administratieve dossier, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afgaanse documenten erg*

*onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Ook de door u neergelegde brief en taskara kunnen vervalst zijn en hebben bijgevolg weinig bewijswaarde. Deze taskara is volgens uw verklaringen niet eens uw oorspronkelijke identiteitsdocument. Uw originele taskara beweert u onderweg naar Europa in Iran te zijn kwijtgespeeld. Uw vader bezorgde u per post een andere taskara, die opgemaakt werd op 26/12/1394, wat overeenkomt met 16 maart 2016 (CGVS, p. 5)."*

Hier kan nog worden aan toegevoegd dat uit de door verzoeker voorgelegde taskara blijkt dat de daarin opgegeven geboortedatum/leeftijd gebaseerd is op zijn fysieke verschijning, terwijl uit de vertaling van dit document blijkt dat dit werd opgemaakt op 16 maart 2016, met name toen verzoeker reeds in België was, en door zijn vader naar verzoeker werd opgestuurd. Dit bevestigt wat in de bestreden beslissing reeds werd gesteld over corruptie en fraude bij Afghaanse documenten en geeft aan dat er geen bewijswaarde kan worden toegekend aan de door verzoeker voorgelegde taskara's. Bovendien stelt de Raad vast dat uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker in het geheel niet op de hoogte is van de inhoud van de door hem voorgelegde documenten. Dit doet niet enkel afbreuk aan zijn geloofwaardigheid, maar ook aan de ernst van zijn beweerde vrees. Van verzoekers om internationale bescherming wordt immers verwacht dat zij zich in redelijke mate interesseren voor aspecten die betrekking hebben op hun asielrelaas. Van verzoeker mag dan ook verwacht worden dat hij een degelijke kennis verwerft over de inhoud van de door hem overlegde stavingstukken, *quod non in casu*.

Uit het geheel van de voorgaande motieven blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Gajana in het district Deh Bala in de provincie Nangarhar. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de voorgehouden vervolgingsfeiten die zich aldaar zouden hebben afgespeeld.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

#### 2.3.4. Beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

2.3.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit het district Deh Bala van de provincie Nangarhar, en dat er bijgevolg geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.3.4.3. Wat betreft artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing blijkt dat aan verzoekers Afghaanse nationaliteit niet wordt getwijfeld. Zoals hoger werd vastgesteld, maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Deh Bala van de provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Te dezen brengt verzoeker evenwel geen elementen aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen.

2.3.4.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.7. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

2.3.8. Het enig middel is ongegrond.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend negentien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN